

Μάριον Ιγγλέση

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΡΙΝΟΚΕΡΟΥ

Τάξη: *Perissodactyla*

Υπόταξη: *Ceratomorpha*

Οικογένεια: *Rhinocerotidae*

Υπο-οικογένεια: *Dicerotinae*

Υπόγονος: *Ceratotherium simum*

Υπόγονος: *Diceros bicornis*

Ο ρινόκερος και ο μεσαιωνικός καταπέλτης αποτελούν μουσειακά κομμάτια. Το απαρχαιωμένο σχέδιο της «πανοπλίας - εξοπλισμού» τους είναι τόσο ευφύες, εντυπωσιακό όσο και παρωχημένο.

Η εμφάνιση του ρινόκερου στον πλανήτη, η επίμονη, πεισματική επιβίωσή του από την προϊστορική εποχή μέχρι τις μέρες μας όπου η παρουσία του είναι σχεδόν άτοπη, έχουν μια κωμική διάσταση η οποία με ελκύει πάρα πολλά χρόνια. Είναι ως επί το πλείστον ένα μοναχικό, μετριοπαθές ζώο, με έντονα ξεσπάσματα μόνο όταν νιώσει ότι απειλείται. Μετακινείται στον έδαφικό του χώρο κάνοντας συχνά λασπόλουτρα, τρώγοντας επιλεκτικά τοπικά βότανα, δενδρύλλια και θάμνους, σκορπίζοντας τα κόπρανά του σε σχηματισμούς, αφήνοντας έτσι σημάδια για την επικοινωνία και το ερωτικό κάλεσμα. Ζευγαρώνει αδιάκοπα και ακούραστα, και αναπαράγεται με μέτρο, ώπου μια μέρα ο Άνθρωπος - ένας ηδονοβλεψίας κρυμμένος πίσω από έναν θάμνο - τον ξεχωρίζει. Σαφινικά μεταμορφώνεται σε πολύτιμη λεία, γιατί οι σεξουαλικές του επιδόσεις συνδυάζονται με τις πιθανολογούμενες αφροδισιακές ιδιότητες των κεράτων του.

Ο Άνθρωπος κυνηγάει το Τρόπαιο για να ανακαλύψει το βαθύτερο μυστικό του. Το «ανοίγει» να δει τι έχει μέσα και πώς λειτουργεί. Το σώμα του ζώου τεμαχίζεται, διαμελίζεται, θύγεται, τα κέρατα και το πέος αφαιρούνται και μετρούνονται το περιεχόμενο της στομαχικής κοιλότητας αναλύεται, και στα απόνερα αυτής της προσπάθειας απομένει ένας τεράστιος νεκρός σκελετός και η συνειδητοποίηση ότι το μυστικό της δύναμης του ρινόκερου δεν χρησιμεύει σε κανέναν άλλον παρά μόνο στον ίδιο τον ρινόκερο.

Ακολούθησα τα ίχνη του σε δύο χώρες σε ένα δικό μου σαφάρι, όπου επισκέφτηκα ζωολογικούς κήπους, υπόγεια μουσείων φυσικής ιστορίας και ζωολογικών εταιριών στο Παρίσι και στο Λονδί-

νο. Ανακάλυψα με έκπληξη μια εκτενέστατη βιβλιογραφία για τον ρινόκερο στον αποικιοκρατικό δυτικό κόσμο.

Υπάρχουν πέντε είδη ρινόκερων, οι τρεις Ασιατικοί (Ινδικός, Σουμάτρας, Ιάβας) που είναι μονόκεροι, και οι δύο Αφρικανικοί που είναι δίκεροι. Διάλεξα τους τελευταίους, *Diceros bicornis* και *Ceratotherium simum*, αλλιώς γνωστούς ως μαύρος και λευκός ρινόκερος αντίστοιχα. Μελέτησα και ζωγράφισα ζωντανά ζώα, ανατομικό υλικό και σκελετούς, περιγραφές εξερευνητών και κυνηγών.

Καθώς δούλευα, ανακάλυψα εντελώς συμπτωματικά ένα άλλο ζώο, μια ιδιαίτερη ράτσα ανθρώπων - τους ανατόμους. Άνθρωποι μετρημένοι, χαμηλών τόνων, μελετούν ο καθένας ένα συγκεκριμένο ζώο επιλεγμένο από συγκυρία ή προτίμηση, τόσο βυθισμένοι στα έγκατα του θεμάτων τους και σε τέτοιο βαθμό εξειδίκευσης που ανεπαίσθητα, χρονο με τον χρόνο ταυτίζονται με το αντικείμενο της μελέτης τους. Είχα την τύχη να μελέτησω τα χειρόγραφα και την αλληλογραφία ενός Βρετανού καθηγητή, μια αυθεντία στους ρινόκερους, που είχε μόλις πεθάνει σε ηλικία εκατό χρονών. Εξέταξε και ανέτρεψε εκατοντάδες «είγματα», ανταλλάσσοντας πληροφορίες και συγγράμματα με τους συναδέλφους του, χωρίς επίγνωση των κοσμοϊστορικών γεγονότων γύρω του, παρά μόνο όταν επηρέαζαν τη δουλειά του. Φανερά αναστατωμένος όταν οι βομβαρδισμοί των ζωολογικών κήπων και μουσείων κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατέστρεψαν πολύτιμο επιστημονικό υλικό σε όλη την Ευρώπη, η μόνη του ηδονή ήταν οι δημοσιεύσεις του και η συνεισφορά του στον επιστημονικό κόσμο, σε θέματα όπως η μορφολογία του πέους, του φάρυγγα και των αμυγδαλών του ρινόκερου.

Στην δουλειά μου έχω επιχειρήσει ένα άλλο είδος τεμαχισμού και ανάλυσης για να ιχνηλατήσω, να κυνηγήσω, και να παγιεύσω το άγνωστο

ζώο. Για τα ζωγραφικά έργα χρησιμοποίησα ένα ελαφρύ υλικό αντιστρόφως ανάλογο προς το βάρος και τον όγκο του ζώου. Δούλευα γρήγορα με μεγάλη σωματική προσπάθεια σε φυσική κλίμακα, εξαντλημένη μετά από ώρες αδιάκοπης παρακολούθησης, περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή να αποτυπώσω το φευγαλέο πέρασμα αυτού του απατηλά αργοκίνητου ζώου με 50% ποσοστό αποτυχίας, σε απόγνωση όταν έχανα τη στιγμή, σε έξαρση όταν πετύχαινα το στόχο μου σχεδόν κατά λάθος. Δούλευα σε μαύρο φόντο, βγάζοντας μία σειρά «αρνητικών», ακτινογραφίες ενός είδους υπό εξαφάνιση, και σε λευκό φόντο με έντονα χρώματα. Οι ρινόκεροι που εμφανίστηκαν από αυτή τη διαδικασία ήταν συγχρόνως δυνατοί και ευάλωτοι, αιώνιοι και εφήμεροι. Τους έδωσα ονόματα μυθολογικών ηρώων όπως, Σαμψών, Αχιλλέας, Ηρακλής, των οποίων η δύναμη τυχαίνει να είναι και το τραγικό ψεγάδι που οδηγεί στην πτώση τους -αθάνατοι, αλλά όχι εντελώς. Το κέρατο είναι το όπλο του ρινόκερου και ο λόγος που έφτασε μέχρι τον αφανισμό.

Θα ήθελα να περιγράψω μια μέρα στη ζωή ενός ρινόκερου στον ζωολογικό κήπο: κάνει κύκλους μέσα στον περιβόλο του, στη φορά των δεικτών του ρολογιού και αντίστροφα, μυρίζει το έδαφος, μασάει λίγο σανό, κάθεται, κοπριζει, κοιμάται, αναπτύσσει άσκοπες στύσεις, αντιδρά ακόμα απότομα και βίαια σε ξαφνικούς θορύβους ακολουθώντας την αρχέγονη μνήμη κάποιων γεγονότων που ο ίδιος ίσως δεν έζησε ποτέ. Ένα δαμασμένο αλλά όχι και τόσο δαμασμένο ζώο που όλο και περισσότερο αρνείται να ζευγαρώσει σε συνθήκες αιχμαλωσίας και μόνο τεχνητά μέσα εξασφαλίζουν την επιβίωσή του με κάθε κόστος - η κληρονομιά μας στους ηδονοβλεψίες των επόμενων γενεών - κάτι που δεν είναι στις προθέσεις ενός ρινόκερου.

Μάριον Ιγγλέση

THE RHINOCEROS HUNT

Order: *Perissodactyla*
Sub-order: *Ceratomorpha*
Family: *Rhinocerotidae*
Sub-family: *Dicerotinae*
Sub-Genus: *Ceratotherium simum*
Sub-Genus: *Diceros bicornis*

The rhinoceros, like the medieval catapult, has become a museum piece, the antiquated design of his armor both beautiful and obsolete. I was drawn to the majesty and power of this animal, and was fascinated by the stubborn persistence of its mutation and capacity for survival to our days, where its reason for being is almost absurd.

A mostly solitary, tolerant animal, with sudden outbursts when threatened, he moves within his territory, taking frequent mud-baths, selectively eating local shrubs and herbs, scattering his dung in patterns, leaving signs and traces for courtship and communication purposes, mating profusely and tirelessly, procreating moderately, he is one day singled out by Man - a voyeur hiding behind a bush, who is perplexed by the interminable time the rhinoceros spends copulating. He suddenly becomes indispensable prey, his horns believed to possess aphrodisiac properties ensuring his sexual power.

Man hunts for the Trophy in order to enter its innermost secret. He "opens" it to see what's inside and how it functions. The body is dissected, the horns and penis cut off and measured, the contents of the stomach analysed, and all efforts to learn the secrets of its make-up only result in a huge dead carcass and the realization that the power of the rhinoceros is no use to anyone but the rhinoceros himself.

I followed his traces in two countries on my own private safari, visiting zoos, delving into the basements of natural history museums and zoological societies in Paris and London. I sketched and studied live animals, anatomical material

and skeletons, read the texts of the first explorers and hunters in Africa and found to my surprise that there is an extensive bibliography on the rhinoceros in the western colonial world.

There are five types of rhinoceroses: the three Asian (Indian, Sumatran, Javan) who are one-horned, and the two African types who are two-horned. I chose the latter: *Diceros bicornis* and *Ceratotherium simum*, also known respectively as black and white.

While at it, I coincidentally discovered another animal, a special race of people-the anatomists- reserved and unassuming, each exploring their own private animal chosen at random or by inclination, spending years studying it, so engulfed in the deepest recesses of their topic and to such a degree of specialisation that subtly year after year, they become identified with the beast they study. I had the chance to examine the papers of a British professor - a rhinoceros expert- who had just died at the age of a hundred, who studied and dissected hundreds of specimens, oblivious to world events around him only insofar as they didn't interfere with his work. Devastated when the bombing of zoos and museums during WW II destroyed precious research material throughout Europe, he was content in his publications and contribution to the world in subjects such as the morphology of the rhinoceros penis, pharynx, and tonsils.

In my work I have endeavored another kind of dissection and analysis, to track, hunt, and capture the unknown beast. For the paintings I chose a medium that is light and fragile in reverse proportion to the weight and volume of the animal. I

worked fast with great physical effort, producing a series of life-size prints, exhausted after hours of endless stalking and waiting for the right moment to capture the elusive passage of this deceptively slow-moving animal, with a 50% chance of failure, frustrated after missing the moment, elated after grasping it almost accidentally. I worked on a black background producing a series of "negatives", like x-rays of an extinct species. I also worked on a white background using intense colors. The rhinoceroses born out of this process were at the same time powerful and vulnerable, eternal and ephemeral.

I named my rhinoceroses after mythological heroes whose strength was also the tragic flaw leading to their downfall: Samson, Achilles, Hercules, immortal, but not quite. The rhinoceros's weapon is his horn, and he is hunted because of it - almost to extinction.

I would like to describe a day in the life of a rhinoceros at the zoo: he walks in circles around his enclosure, clock-wise and anti-clockwise, sniffing, munching hay, shitting, sitting, sleeping, developing aimless erections, still reacting violently to sudden noises in a primeval way, following an innate memory that he may have never known in his own lifetime. A mastered but not so mastered animal that increasingly refuses to mate in captivity and is made to do so by artificial means, to be kept alive for posterity - our heritage to the voyeurs of future generations- something a rhinoceros never thinks about.

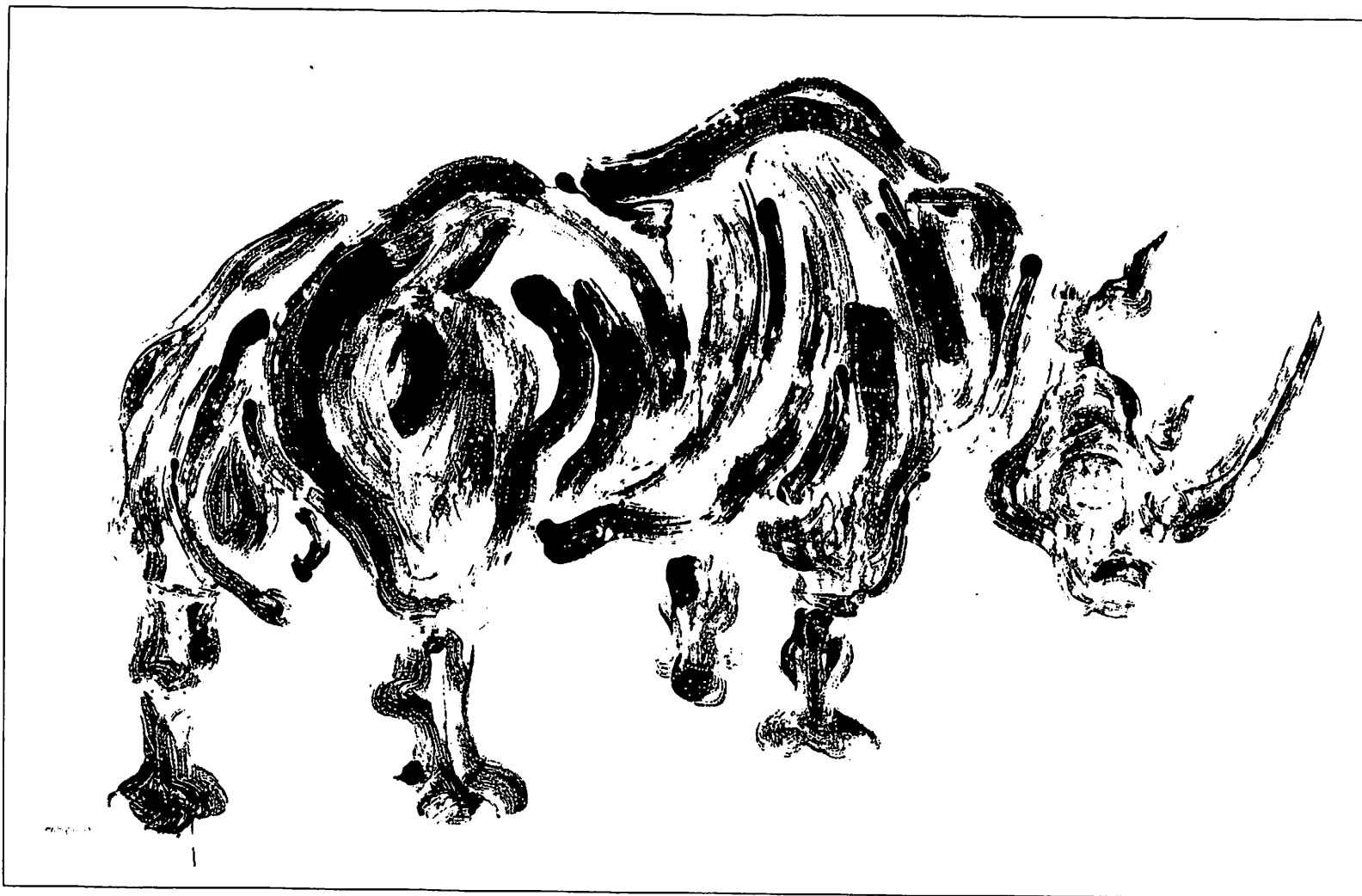
Marion Inglessi

Αχιλλέας 2, Ακρυλικό σε χαρτί, 180x280 εκ.

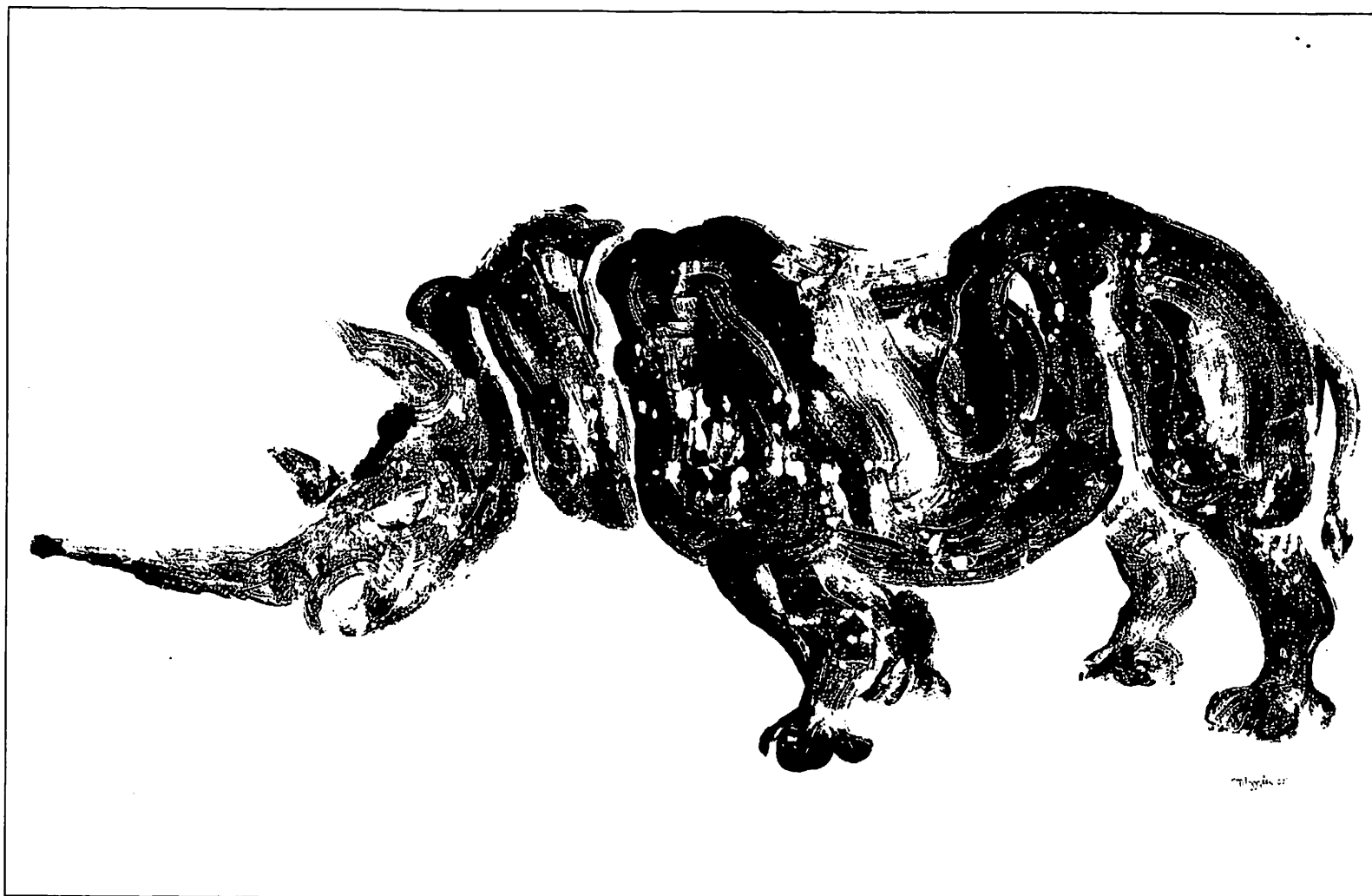
Achille 2, Acrylic on paper, 180x280 cm.

IC

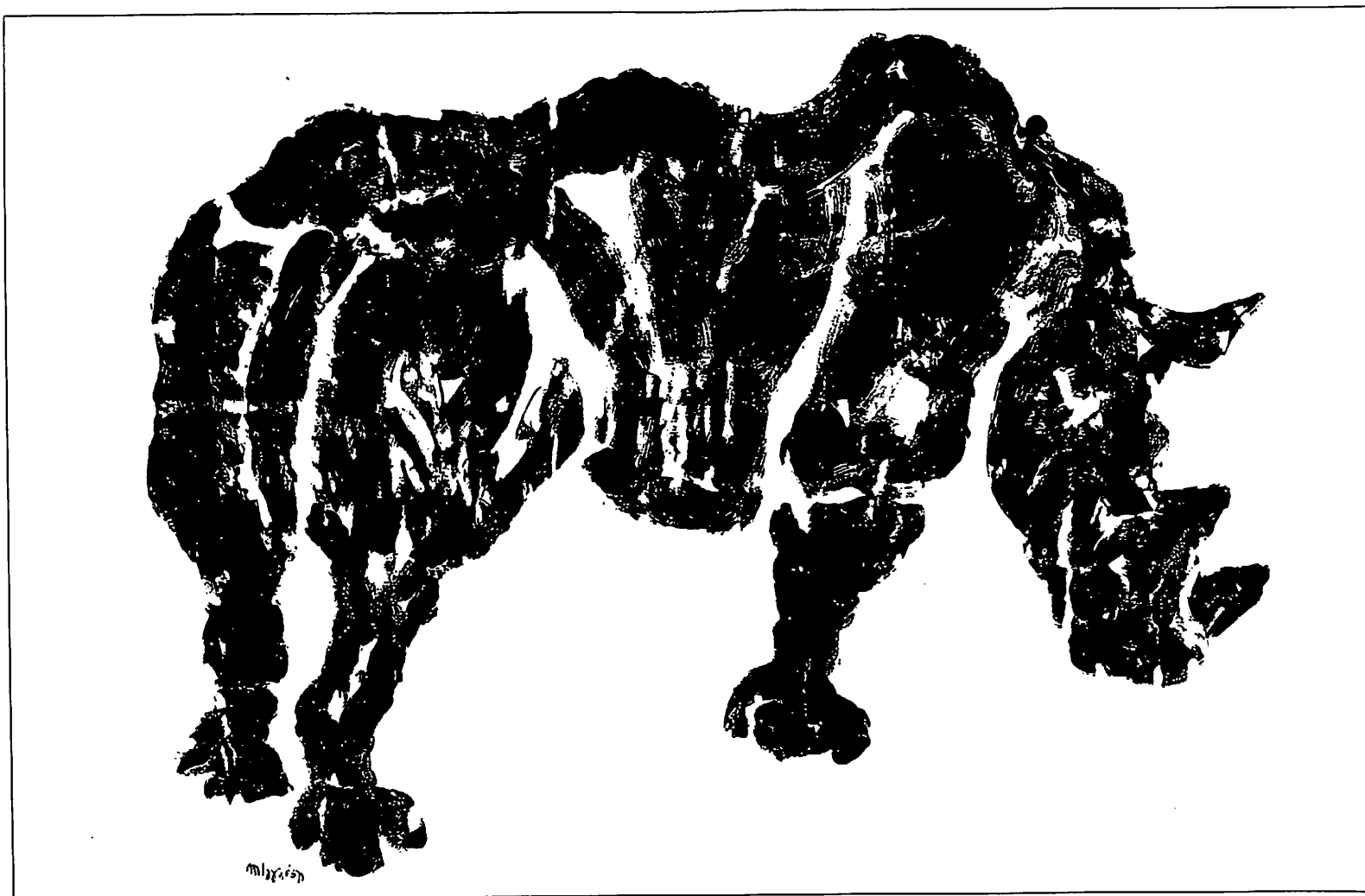
Σαμψών. IC, Ακρυλικό σε χαρτί, 180x280 εκ.

Samson IC, Acrylic on paper, 180x280 cm.

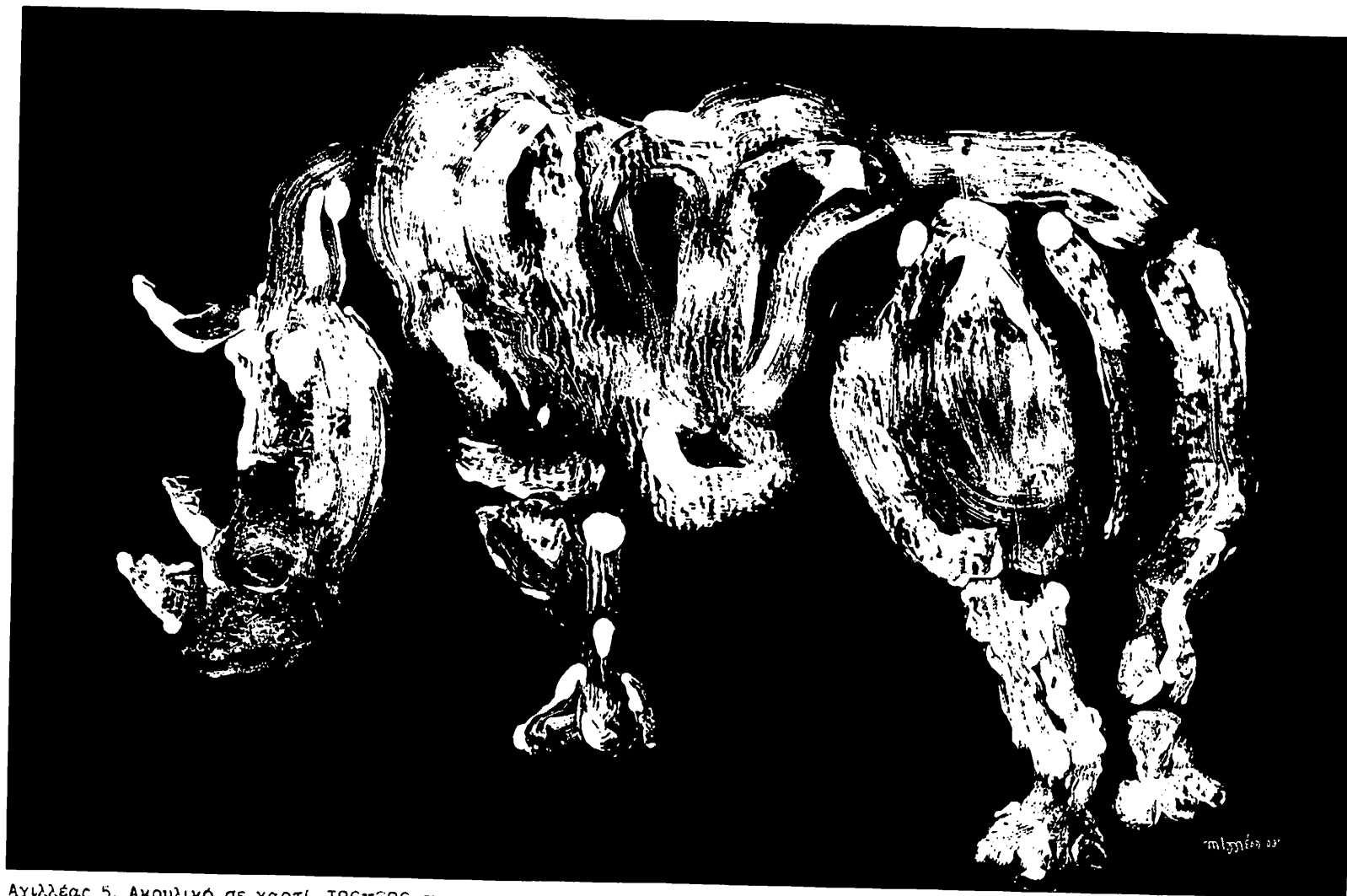
θηλάζουσα, Ακρυλικό σε χαρτί, 190x280 εκ.

Nursing rhinoceros, Acrylic on paper, 190x280 cm.

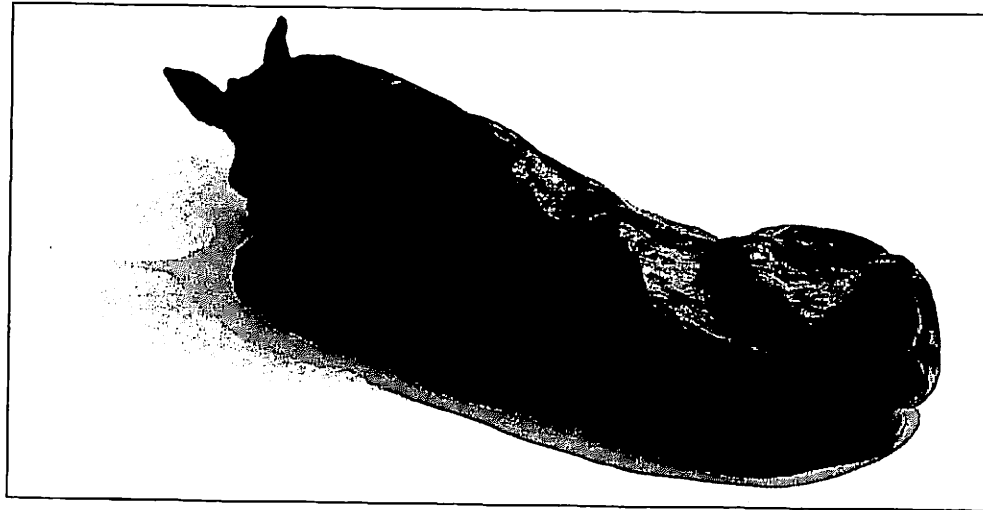
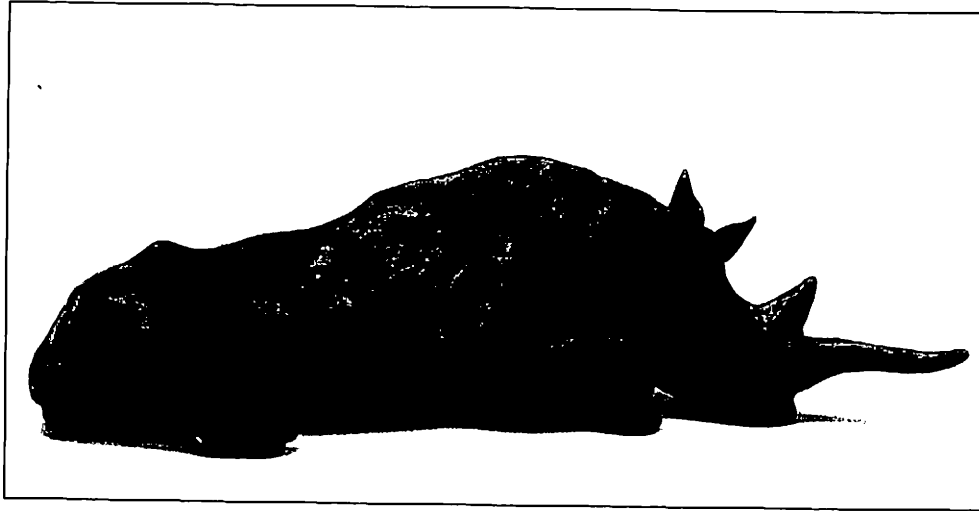
Αχιλλεύς, Ακρυλικό σε χαρτί, 200x300 εκ.

Achille, Acrylic on paper, 200x300 cm.

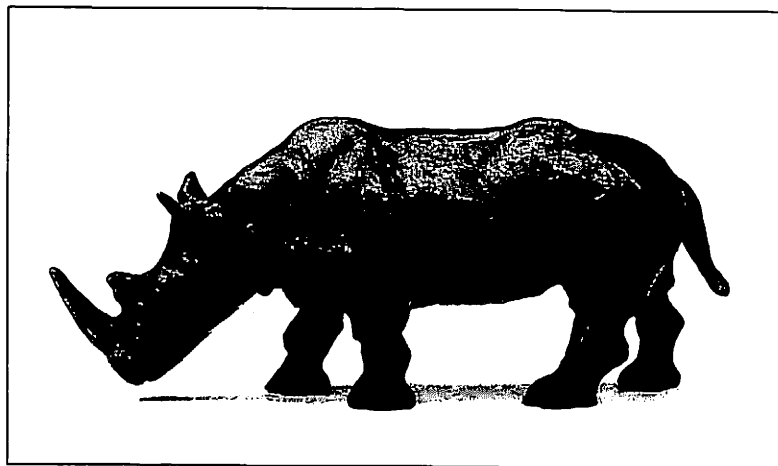
Αχιλλέας 5, Ακρυλικό σε χαρτί, 180x280 εκ.

Achille 5, Acrylic on paper, 180x280 cm.

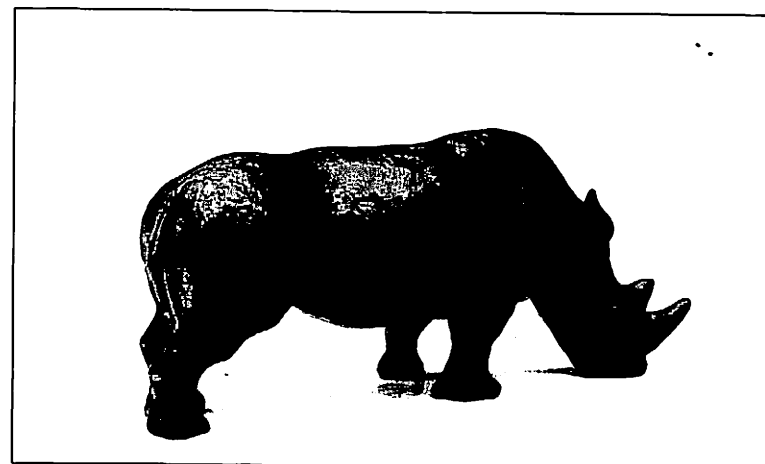

Ηρακλής, Μπρούντζος 10,5x31x11 εκ.

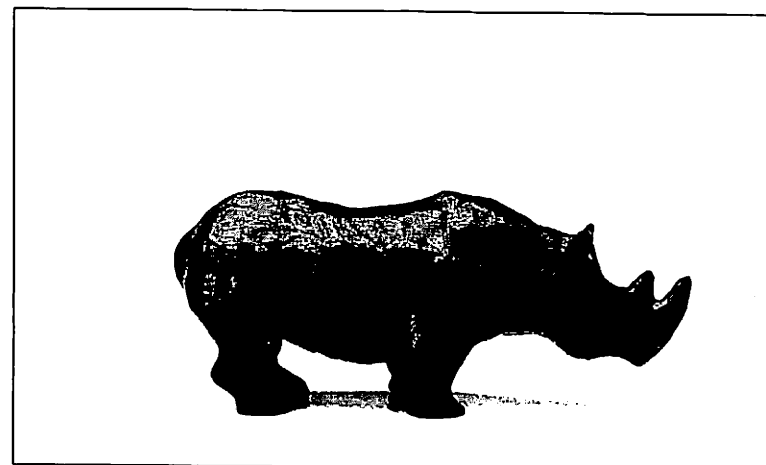
Hercule, Bronze 10,5x31x11 cm.

Σαμψών, Μπρούντζος 11x26,5x8 εκ.
Samson, Bronze, 11x26,5x8 cm.

Αχιλλέας, Μπρούντζος, 9x22x8 εκ.
Achille, Bronze 9x22x8 cm.

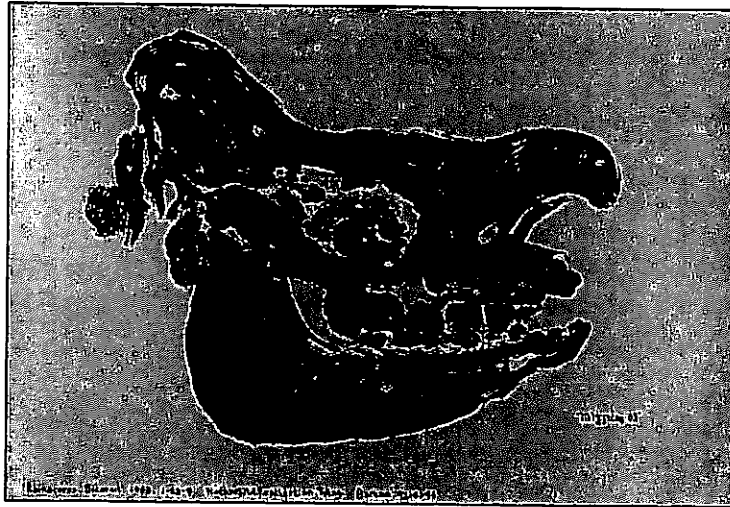
Τυφώνας, Μπρούντζος, 7x17,5x5,5 εκ.
Typhon, Bronze 7x17,5x5,5 cm.

Rhinoceros Simus cottoni ♀ 25.5.23.1 H.R.H Duke of York - Uganda, Lado - Sudan Boundary

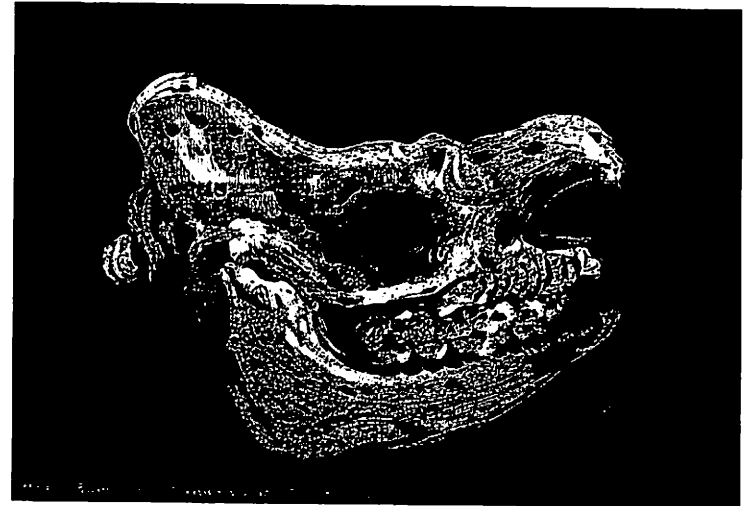
Ρινόκερος *Simus cottoni*, Δούκας του York, πλάγια όψη
μαύρο, Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 50x70 εκ.

Rhinoceros Simus cottoni, Duke of York, lateral view
black, Acrylic gouache on paper, 50x70 cm.

Ρινόκερος Bicornis Rothschild, πλάγια όψη ασημένιο,
Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 50x70 εκ.

Rhinoceros Bicornis Rothschild, lateral view silver,
Acrylic gouache on paper, 50x70 cm.

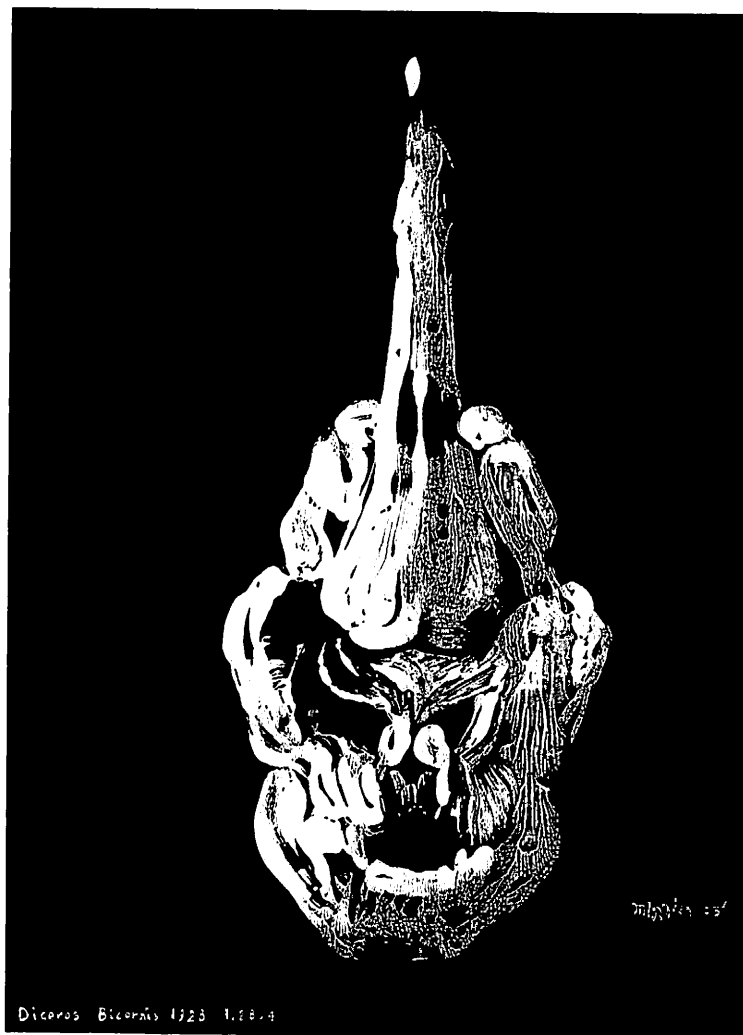
Ρινόκερος Bicornis Rothschild, πλάγια όψη μαύρο,
Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 50x70 εκ.

Rhinoceros Bicornis Rothschild, lateral view black,
Acrylic gouache on paper, 50x70 cm.

Δίκερος Bicornis όψη 3/4 μαύρο,
Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 70x50 εκ.

Diceros Bicornis 3/4 view black,
Acrylic gouache on paper, 70x50 cm.

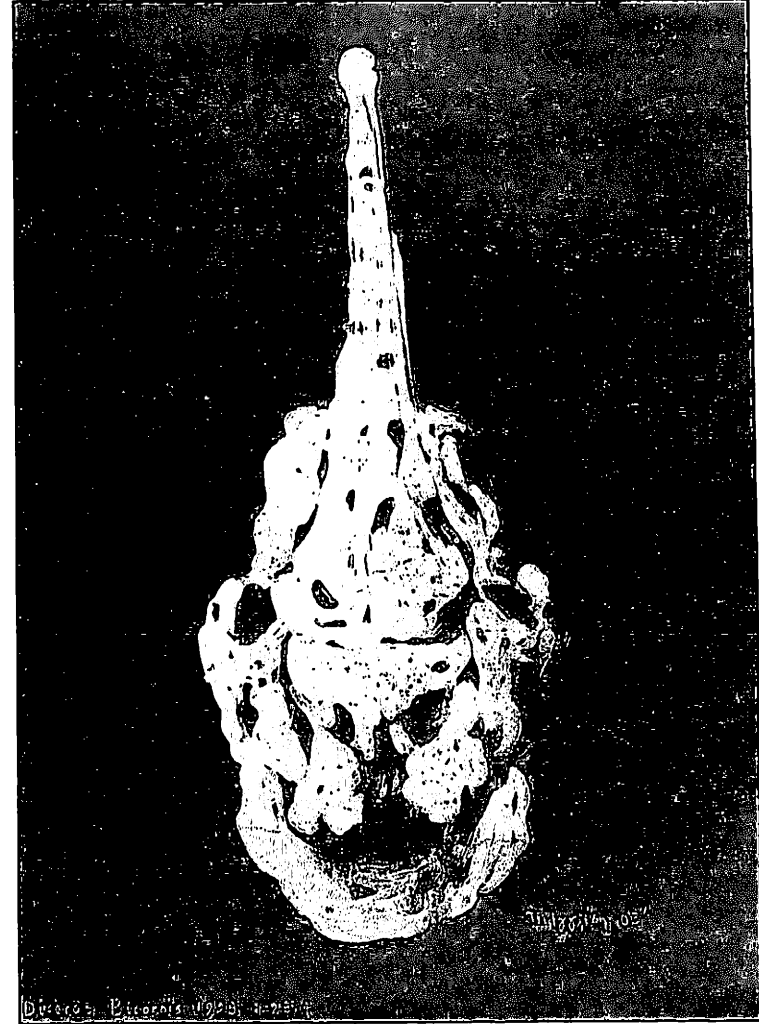
Δίκερος Bicornis, μπροστινή όψη μαύρο,
Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 70x50 εκ.

Diceros Bicornis front view black,
Acrylic gouache on paper, 70x50cm.

Δικερος Bicornis όψη 3/4 ασημένιο,
Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 70x50 εκ.

Diceros Bicornis 3/4 view silver,
Acrylic gouache on paper, 70x50 cm.

Δικερος Bicornis μπροστινή όψη ασημένιο,
Ακρυλική τέμπρα σε χαρτί, 70x50 εκ.

Diceros Bicornis front view silver,
Acrylic gouache on paper, 70x50 cm.

Μάριον Ιγγλέση

Γεννημένη στην Αθήνα το 1961, η Μάριον Ιγγλέση έχει ζήσει στην Νιγηρία, τις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τον Λίβανο, την Ιταλία, και την Ελλάδα.

1985: Bachelor of Arts στην Αγγλική Λογοτεχνία, Deree College, Αθήνα.

1989: Master of Fine Arts, Brandeis University, Βοστώνη.

Από το 1991 ζει στην Αθήνα και εργάζεται στην διαφήμιση, τον κινηματογράφο, το θέατρο και την τηλεόραση.

1991-2003: Art director σε εταιρίες παραγωγής τηλεοπτικών και κινηματογραφικών διαφημίσεων.

1991-2000: Συνεργάζεται ως σκηνογράφος με το θέατρο Αμόρε, την Πειραματική Σκηνή Εθνικού Θεάτρου, το Φούρνο, το Εργοστάσιο, το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κομοτηνής κ.ά.

1991-2001: Εξωτερικός συνεργάτης του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών, στα τμήματα εκδόσεων και παραγωγής.

Νοέμβριος 2002: Πήρε μέρος με άλλους τρεις καλλιτέχνες στην έκθεση στο Atelier Richelieu στο Παρίσι, στο φόρουμ Καναδικών και Ευρωπαϊκών ταινιών *Immersion 2002*. Το *Κυνήγι του Ρινόκερου* είναι συνέχεια της έκθεσης στην Γαλλία.

Marion Inglessi

Born in Greece in 1961, Marion Inglessi has lived in Nigeria, USA, France, Lebanon, Italy, and Greece.

1985: Bachelor of Arts in English Literature, Deree College, Athens.

1989: Master of Fine Arts, Brandeis University, Boston.

Lives and works in Athens since 1991, in film, theatre, commercials, and television.

1991-2003: Art director for Film and TV commercials with the leading Greek production companies.

1991-2000: Scene designer for the Greek National Theatre -Experimental Stage, Theatre Amore, Theatre of Komotini, Fournos, and others.

1991-2001: External collaborator of Athens Concert Hall (OMMA) in the publications and production departments.

November 2002: Participates with three other artists in the art exhibition at Atelier Richelieu in Paris, during the European & Canadian Film Forum *Immersion 2002*. The *Rhinoceros Hunt* is a continuation of the Paris exhibition.

Πρώτα απ' όλους θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Αντρέα και την Βεγοña Καλλιγά, για την πολύτιμη βοήθειά τους και την πίστη τους στη δουλειά μου.

Ευχαριστώ πολύ τον Γιώργο Δραγώνα, που χάρις σ' αυτόν πραγματοποιήθηκε αυτή η έκθεση, τον Μιχάλη Κούλα για την αποτελεσματικότητα και το χιούμορ του, την Αύρα Γεωργίου για την παρουσία της σε όλη την διάρκεια της δουλειάς, τη Δέσποινα Μουζάκη, την Τζένη Τσουμπρή, και τους συνεργάτες του περιοδικού Highlights.

Επίσης ευχαριστώ τους: Μαργαρίτα Γαβαλά, Νίκο Γαβαλά και τους συνεργάτες του χυτηρίου Γαβαλά, Θανάση Ουζουνιόδη, Γιάννη & Χρίστο Μαντζιριτζή, Κώστα Ιορδανάκη, Αλέκο (Altin) Ζύλφα, Madou Medhat Mohamed. Επίσης ευχαριστώ την Ισαβέλλα Κωνσταντινίδη, Λίζα Μέρλιω-Βασιλάτου, Ελένη Στράτου, Βάντα Παπαευθυμίου, Θάλεια Μπίστικα, Γιάννη Δασκαλοθανάση, Ian Nicholas, Κώστα Καπάκα, Μαρία Ξανθάκου, Λίζα Φραγκούλη, Γεωργία Παπαγεωργίου, Θάλεια Σπανού, Δημήτρη Αντωνίτση, Γιάννη Τσακίρη, Ηλία Νικολακόπουλο.

Επιμέλεια έκθεσης: Τζένη Τσουμπρή

Φωτογραφίες: Άγγελος Μίχας σελ. 18.

Γιάννης Σούλης σελ. 3-6, 8-15, 17, 18-23.

Ο κατάλογος *Το Κυνήγι του Ρινόκερου* τυπώθηκε με την ευκαιρία της ατομικής έκθεσης της Μάριον Ιγγλέση στον χώρο

Αιόλου 48-50 τον Οκτώβριο του 2003, σε 1500 αντίτυπα.

Επιμέλεια έκδοσης: Μάριον Ιγγλέση (maomaogr@yahoo.com)

Καλλιτεχνική επιμέλεια: Μαρία Ελγουάντη

Επεξεργασία φωτογραφιών: Σπύρος Ράμφος

Παραγωγή-Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία: ΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ

Χορηγός:

Α. ΚΥΖΗΡΑΚΟΣ ΕΠΕ

Υποστήριξη:

Περιοδικό Highlights

Ομπιγιάτα έκδοση για τον πολιτισμό
highlights

Σόλωνος 140, 106 77 Αθήνα
τηλ: 210 38 21 222, fax: 210 38 29 979
e-mail: info@highlights.gr